

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) กับบทบาทและผลกระทบ ที่เกิดขึ้นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย¹³

The Eastern Economic Corridor Development (EEC) project and its role and impact on
the local government organization of Thailand.

กันยรัตน์ ไมยรัตน์¹⁴

บทคัดย่อ

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เป็นโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่โดยในระยะแรก เป็นการยกระดับพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำ เป็นประตูเชื่อมโยงเอเชีย (Gateway to Asia) ด้วยการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อรองรับการลงทุนอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย สร้างนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดให้เชื่อมโยงกับโครงการของรัฐบาล เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งในการขับเคลื่อนเพื่อที่จะผลักดันให้โครงการ EEC ประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้โครงการนี้สามารถดำเนินต่อไปได้และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยบทความนี้จะกล่าวถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยเสนอแนะและสร้างโมเดลแนวคิดในลักษณะการนำแนวคิดด้านการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) การเสนอโมเดลคิดนี้ขึ้นเพราะ เนื่องจากปัจจุบัน NPM ถูกนำมาใช้ในระบบราชการกันอย่างแพร่หลายแต่อาจต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น และบทความนี้ได้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจากโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้หลักการวิเคราะห์ในแนวทางของเศรษฐศาสตร์ทางการเมือง เพราะบทบาทและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้โครงการพัฒนาไปสู่การเปิดประตูประเทศไทยเชื่อมโยงเอเชียได้อย่างดีในอนาคต

คำสำคัญ : โครงการ EEC , ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

¹³ บทความนี้มาจากการนำเสนอในการประชุมวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 12 ของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ร่วมกับสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยรังสิต

¹⁴ กันยรัตน์ ไมยรัตน์, นักศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและการพัฒนา มหาวิทยาลัยรังสิต, deerkanyarat@gmail.com

ABSTRACT

The Eastern Economic Development Project (EEC) is a project under the Thailand 4.0 stage at the Policy Development Division. In the first phase, the three provinces of Chonburi and Rayong are elevated to the Asia-leading level (Gateway to Asia) with systematic development. And in line with the economic development for the control of high-tech machines that are socially friendly to improve the competitiveness of the country. Develop the country's electrical system in conjunction with government programs to develop the country's competitiveness, in which action to drive the success of the EEC project must be understood by the warden. Imprisoned for This makes the project possible to continue and make the most of its benefits. This article will affect the governments of the parents on the Central Economic Development Program (EEC) in the areas. East (EEC), because of the reasons and consequences arising from the parents and the Eastern Economic Development Program (EEC) It suggest and create a conceptual model in the manner of implementing the new public Administration (NPM) concepts, which is an essential part of the government's policy to be driven effectively. And more production. And this article has studied the impacts on Thai local government from the eastern Economic Corridor (EEC) by using the analytical principles in the approach of political Economy guideline for the development of the project to open the door of a connected system the possibilities are great in the future.

Keyword: EEC Project, Eastern Economic Corridor Development

บทนำ

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายจัดทำโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) เพื่อให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยจะส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ซึ่งจะดำเนินการใน 3 จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ ชลบุรี, ระยอง และฉะเชิงเทรา ด้วยการแบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเขตพัฒนาเมือง (มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด และกอบกุล รายนาคกร, 2552). สำหรับแผนงานการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจะประกอบด้วย ทางอากาศ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา ทางเรือ ได้แก่ ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ ท่าเรือแหลมฉบัง และท่าเรือมาบตาพุด ทางถนน ได้แก่ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง กรุงเทพฯ-ชลบุรี พัทยา-มาบตาพุด และแหลมฉบัง-นครราชสีมา และทางราง ได้แก่ รถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย และช่วงกรุงเทพฯ-ระยอง โดยมีโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ได้แก่

1. โครงการพัฒนาศูนย์อู่ตะเภา
2. โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง เฟส 3

3. โครงการทำเรือมาบตาพุด
4. โครงการทำเรือพาณิชย์สัตว์หีบ
5. โครงการรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ-ระยอง เพื่อเชื่อมต่อ 3 สนามบิน
6. โครงการรถไฟทางคู่ ช่วงฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย เชื่อมโยงแหล่งอุตสาหกรรม

และท่าเรือ

7. โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) เส้นทางพัทยา-มาบตาพุด, เส้นทางแหลมฉบัง-นครราชสีมา และเส้นทางชลบุรี-ตราด

นอกจากนี้ ยังมีแผนดำเนินการเพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน ประกอบด้วย การให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนเพิ่มขึ้นจากเดิม (โดยเฉพาะการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี สิทธิการเช่าที่ดิน และการจัดหาแรงงาน) การจัดตั้งกองทุนพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ การจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จการลงทุน (One Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการขออนุมัติอนุญาตการประกอบกิจการและให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ การประกาศเป็นเขตปลอดภาษี การจัดหาที่ดินและระยะเวลาเช่าที่ดิน ระยะเวลาพักงานและทำงานของนักลงทุนและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ สิทธิในการทำธุรกรรมทางการเงิน การใช้เงินตราต่างประเทศ การจัดตั้งศูนย์ธุรกรรมการเงิน และการจัดตั้งกองทุนในพื้นที่ร่วมกับชุมชนในท้องถิ่น เป็นต้น (ชัยณรงค์ เครือนวน และคณะ, 2559)

หากพิจารณาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานใน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พบว่า กลไกรัฐกำหนดแนวทางดำเนินงานไว้ 5 ขั้นตอน คือ (1) พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ (2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจที่มีศักยภาพรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และเชื่อมโยงสู่ตลาดโลก (3) พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน บริการสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน (4) พัฒนาสภาพแวดล้อมในเมืองสำคัญของจังหวัด (5) ให้สิทธิประโยชน์และอำนวยความสะดวกเพื่อ ดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมาย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

ดังนั้นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ในลักษณะด้านการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นโยบายของรัฐนี้สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้นตามโมเดลที่จะเสนอต่อไปนี้ รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจากโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ทั้งผลดีและผลเสียการศึกษาบทบาทและผลกระทบที่เกิดขึ้นไว้ถือเป็นกลไกและแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนให้โครงการพัฒนาไปสู่การเปิดประตูประเทศไทยเชื่อมโยงเอเชียได้อย่างดีในอนาคต

สิทธิประโยชน์จากโครงการ EEC เพื่อเป็นการสร้างการเชื่อมโยงเอเชียด้วยโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

1. ด้านการค้า การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบางกิจกรรมได้นานสูงสุด 13 ปี (อาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน) การยกเว้นอากรขาเข้า เครื่องจักร วัตถุดิบ ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับ เครื่องจักร วัตถุดิบ ที่นำ เข้ามาผลิตเพื่อส่งออก และของที่นำเข้ามา เพื่อการวิจัยและพัฒนา

2. ด้านการลงทุน การให้สิทธิการเช่าที่ดิน ราชพัสดุ สิทธิการเช่าที่ดินราชพัสดุ ถึง 50 ปี และสามารถพิจารณา ต่ออายุอีก 49 ปี การมีระบบ One-stop Service อำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุน ให้บริการข้อมูลข่าวสารการขออนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการการค้าการส่งออกนำเข้าในจุดเดียวการ อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ ที่ดินโดยอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับ การส่งเสริมเงิน สนับสนุนค่าใช้จ่าย ในการลงทุน การวิจัยเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัย และพัฒนาการส่งเสริม นวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้าน ของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายการให้วีซ่าทำงาน 5 ปีเพื่อ ดึงดูดนักลงทุน ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิทยาศาสตร์จากทั่วโลกการให้อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 17% ต่ำสุด ในอาเซียน สำหรับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย ที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับ อุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (โครงการระเบียงเขตเศรษฐกิจภาค ตะวันออก,2564)

จากสิทธิประโยชน์ของการลงทุนดังกล่าวจึงทำให้มีการเปิดโอกาสที่ดีที่จะดึงดูดนักลงทุนจาก ต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น อีกทั้งการเปิดโอกาสให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนใน EEC นั้นมีการลงทุน ที่หลากหลายด้าน ในกลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคต อาทิ เช่น อุตสาหกรรม ดิจิทัล อุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการพัฒนาบุคลากรและ การศึกษา ดังนั้นโครงการEEC จึงเป็นเป็นตัวเชื่อมโยงการนักลงทุนจากชาวต่างชาติมากขึ้น โดยเฉพาะในแถบ ประเทศทางเอเชีย เช่น ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น และประเทศในกลุ่มอาเซียน เป็นต้น

นโยบาย และ ลักษณะสำคัญของโครงการ EEC

โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ อีอีซี เป็นโครงการแห่งชาติที่จุดประกายความหวัง ความเปลี่ยนแปลง ที่นำมาซึ่งโอกาสมากมาย ที่จะนำผลประโยชน์มาให้คนไทย และประเทศไทยเป็นจุดหมาย ปลายทางที่คนไทยทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อให้พ้นกับดักรายได้ปานกลาง นำประเทศชาติไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ที่ ยั่งยืนแนวคิดของการออกแบบอัตลักษณ์องค์กรได้รับแรงบันดาลใจจากการมองเห็นโอกาสของการสร้างเขต เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่เป็นระเบียบของกรุงเทพฯ นับเป็นยุทธศาสตร์ที่ลงตัวในการเชื่อมต่อทั้ง ทางด้านภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ และสังคม จากประเทศไทยสู่ภูมิภาค และสู่โลกโดยสะท้อนความลงตัวนี้ใน สัดส่วนของสามเหลี่ยมสมมาตร (Golden Ratio)ในรูปแบบสัญลักษณ์ของใบเรือสำเภาทองล้อกับ แสงสีส้ม ทองของตะวันยามเช้าสื่อถึงความรุ่งโรจน์แห่งการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศ โดยตั้งเด่น ตระหง่านบนสีน้ำ เงินน้ำทะเลบอกเล่าเรื่องราวของการเดินทางไปสู่แสงตะวันแห่งโอกาสครั้งใหม่ไม่มีที่สิ้นสุดพ้องกับแนวคิดที่ เชื่อกันว่า トラบใดที่ดวงตะวันยังขึ้นทางด้านทิศตะวันออกตรานั้นยังมีโอกาสให้คนไทยเสมอ เป็นที่มาของ โครงการ EEC คือเชื่อมโลกให้ไทยแล่น เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษ ที่เรียกว่า ‘ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก’ (Eastern Economic Corridor) หรือ EEC คือ การเป็นจุดศูนย์กลางใน ระดับโลก โดยเฉพาะด้านการลงทุน เป็นฐานอุตสาหกรรมด้านพลังงาน และโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย โรงกลั่นน้ำมันขนาดใหญ่ 5 โรง อุตสาหกรรมกลุ่มปิโตรเคมี 3 แห่ง โรงผลิตไฟฟ้า 20 โรง และนิคม อุตสาหกรรม 29 แห่ง ทั้งยังเชื่อมโยงด้วยโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งที่มีความสะดวก สบาย ห่างจาก กรุงเทพฯ เพียง 200 กม. ซึ่งเชื่อมผ่านเส้นทางสายหลัก ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง สนามบินอู่ตะเภา และ ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด (โครงการระเบียงเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก,2564)

งบประมาณการลงทุนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC1.5 ล้านล้านบาท (43,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ภายในระยะเวลา 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560-2564) และในระยะที่ 2 (พ.ศ. 2565-2570) ประเมินวงเงินลงทุนไว้อยู่ที่ 386,565 ล้านบาท ในปัจจุบัน โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC นั้นยังอยู่

ในระยะดำเนินการที่ 1 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งได้ตั้งงบประมาณไว้อยู่ที่ 1.5 ล้านล้านบาท (43,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และกำลังอยู่ในช่วงเสนอพิจารณาอนุมัติวงเงินสำหรับระยะที่ 2 (พ.ศ. 2565-2570) โดยประเมินวงเงินลงทุนไว้ที่ 386,565 ล้านบาท สำหรับการลงทุนจำนวน 131 โครงการ 131 โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ระยะที่ 2 ด้วยงบประมาณ 3 แสนล้านบาทเนื่องจากพื้นที่เป้าหมายของ EEC คือพื้นที่เดียวกับโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด และเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนจากทั่วทุกมุมโลกสนใจมาลงทุนตั้งฐานการผลิตที่ไทย 'EEC' จึงต้องมีโครงสร้างพื้นฐานรองรับอย่างดี ขณะที่การขนส่งก็ออกแบบไว้ครอบคลุมทั้งทางถนน ทางราง ทางอากาศ และทางน้ำ ด้วยงบฯ การลงทุนกว่า 1.5 ล้านล้านบาท ซึ่งในระยะที่ 1 นั้นได้มีความคืบหน้าของโครงการหลักของ EEC คือ

1. โครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน ได้แก่ สนามบินดอนเมือง สุวรรณภูมิ และอู่ตะเภา ซึ่งได้รับการอนุมัติโครงการไปตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2561 ปัจจุบันกำลังอยู่ในขั้นตอนของการส่งมอบพื้นที่ให้กับทางเอกชนดำเนินการต่อ โดยช่วงสุวรรณภูมิ-อู่ตะเภา คาดว่าจะส่งมอบพื้นที่ประมาณเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ส่วนช่วงดอนเมือง-พญาไท คาดว่าจะส่งมอบได้ประมาณต้นปีพ.ศ. 2565

2. โครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาและเมืองการบินภาคตะวันออก ได้ดำเนินการถึงขั้นตอนการส่งแผนแม่บทฉบับเบื้องต้นโครงการและรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มาตรการป้องกันและแก้ไข ตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EHIA) ให้แก่ทางคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) พิจารณาแล้ว คาดว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในปีพ.ศ. 2567 ตามเป้าหมาย

3. โครงการพัฒนาท่าเรือมาบตาพุด ระยะที่ 3 อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาข้อเสนอทางเทคนิคและการจ้างที่ปรึกษาเพื่อบริหารและควบคุมงานก่อสร้าง เพื่อเสนออนุมัติกับทาง สกพอ. ต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560)

พื้นที่ในเขตเศรษฐกิจ EEC จะกลายเป็นประตูตะวันออกสู่เอเชีย โดยทั้ง 3 ท่าเรือ ทั้งท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ และท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด จะเป็นส่วนหนึ่งของ Eastern Sea Gateway ซึ่งได้มีการประมูล PPP ท่าเรือแหลมฉบังระยะที่ 3 Gateway to Asia และ PPP ท่าเรือมาบตาพุด ตลอดจนการก่อสร้าง Ferry และ Cruise ที่ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบปัจจุบัน การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งในระยะที่ 2 ที่กำลังจะมาถึงนี้ จะเป็นการลงทุนต่อเนื่องจากการลงทุนในระยะที่ 1 มีโครงการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน หรือ PPP ซึ่ง ณ ขณะนี้ได้ผู้ร่วมทุนแล้วทั้งสิ้น 3 โครงการ และยังมีกรอบการส่งเสริมการลงทุน โดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้มีการลงทุนกับอุตสาหกรรมภายในพื้นที่ซึ่งได้ดำเนินการไปตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560-2563 นอกจากนี้แล้ว ทาง สกพอ. ยังได้สร้างความร่วมมือกับเอกอัครราชทูตจากประเทศต่างๆ กว่า 50 ท่าน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนระหว่างนานาประเทศกับเขตเศรษฐกิจ EEC อีกทั้งยังช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจกับ 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มธุรกิจด้านสุขภาพ กลุ่มดิจิทัลและเทคโนโลยี 5 G และกลุ่มสมาร์ทโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูง ตะวันออก เป็นเมืองแห่งอนาคต โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่กำลังเร่งดำเนินการอยู่นั้นจะมุ่งยกระดับเมือง ชุมชน คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม สู่ระดับมาตรฐานสากล และการพัฒนาเมืองแห่งการศึกษานานาชาติ โดยมีมหาวิทยาลัยและโรงเรียนนานาชาติชั้นนำเป็นผู้นำในด้านสาธารณสุข โดยเป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์และโรงพยาบาล อีกทั้งยังมุ่งพัฒนาเมืองใหม่สำหรับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งขับเคลื่อนศูนย์กลางธุรกิจพาณิชยกรรมในภูมิภาค และจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ทั้งในด้านสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม และการศึกษา วันนี้นั้นแนวโน้มอุตสาหกรรมทั่วโลกเริ่มเปลี่ยนทิศทางอีกครั้ง จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ประเทศ

ไทยต้องลุกขึ้นมายกระดับประเทศใหม่เพื่อความอยู่รอด และเพื่อเป็นการสร้างฐานความเจริญครั้งใหม่ของประเทศ ไปถึงจุดมุ่งหมายนั้น จึงต้องมีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายนำร่องใน 3 จังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง อีกทั้งยังได้กำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เพื่อเพิ่มศักยภาพรองรับการลงทุนและการพัฒนา กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในพื้นที่รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการจัดระบบการสะสมเทคโนโลยี เพื่ออนาคตที่ยั่งยืนของประเทศไทยนอกจากนี้ คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ยังมีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 เรื่องการจัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกทั้งหมด 8 แผนซึ่งแต่ละแผนจะเชื่อมโยงกัน นำไปสู่การพัฒนาพื้นที่ อีสซีอย่างสมบูรณ์แบบเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในทุกมิติ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560).

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นหนึ่งในภูมิภาคที่มีบทบาทในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก สำหรับประเทศไทยซึ่งมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมต่อกับกลุ่มเศรษฐกิจในเอเชีย เนื่องจากตั้งอยู่ระหว่างจีนไปสู่อินโดนีเซียและระหว่างเวียดนามไปสู่มิ얀มาและอินเดีย อีกทั้งยังมีชัยภูมิที่เป็นศูนย์กลางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในด้านการผลิต การค้า การส่งออกและการขนส่งจากการตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม (CLMV) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และเทคโนโลยีของโลก รวมถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจกลุ่มประเทศ CLMV ส่งผลให้ไทยต้องปรับตัวแสวงหายุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจใหม่เพื่อให้ทันความเปลี่ยนแปลง โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) จึงถือเป็นความหวังหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และนำพาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยเป็นโครงการที่เกิดขึ้นจากนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการภายใต้คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติในปี 2560 อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งในนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อยกระดับประเทศไทยสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โครงการ EEC มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

รัฐบาลไทยผลักดันโครงการ EEC เพื่อให้ไทยเป็นประเทศที่มีมูลค่าเพิ่ม และมีเศรษฐกิจที่ใช้ นวัตกรรม (Innovation-Driven Economy) ทั้งนี้ EEC เป็นโครงการที่มุ่งพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ต่อยอดมาจากโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Program: ESB) ที่ดำเนินการมาแล้วกว่า 30 ปี และมีส่วนสำคัญในการจ้างงาน รวมถึงเป็นพื้นที่ที่สร้างรายได้และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เป็นอย่างมาก กลไกในการบริหารจัดการพื้นที่ EEC ดำเนินการผ่านการบริหารจัดการของคณะกรรมการนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาพระราชกฤษฎีกาได้เผยแพร่พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ระบุว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ ขาดการวางแผนการบริหารพื้นที่แบบองค์รวม การพัฒนาด้านต่าง ๆ จึงเป็นไปอย่างแยกส่วนและกระจัดกระจาย ทำให้ไม่สามารถพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกได้อย่างเต็มศักยภาพจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อนุมัติโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งที่สำคัญในพื้นที่แล้ว พร้อมเร่งพัฒนาระบบการจัดการขนส่งแบบบูรณาการทั้งรถไฟและท่าเรือแบบไร้รอยต่อ

(Seamless Operation) อันจะนำไปสู่การยกระดับประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการทางเศรษฐกิจระดับโลก สำหรับรองรับการลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลเรียกว่า First S-curve ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกยังได้ประกาศหลักเกณฑ์ในการร่วมลงทุนกับเอกชนหรือ ให้เอกชนเป็นผู้ลงทุน พ.ศ.2560 (EEC Track) เพื่อให้การลงทุนใน EEC สามารถดำเนินงานได้อย่างสะดวกมากขึ้น รวมถึงการประกาศวางแผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี ระหว่างปี 2560 – 2564 และอนุมัติงบประมาณจากงบกลางปี 2561 สำหรับโครงการเร่งด่วนที่มีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาดังกล่าว (กฤษฎีกาเพิ่มทุนจัดตั้งและ สุธี ประศาสนเศรษฐกิจ, 2530)

การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีแนวทางการขับเคลื่อน ดังนี้ มุ่งผลักดันอุตสาหกรรม 10 ประเภท แบ่งออกเป็น 5 อุตสาหกรรมเดิมที่ไทยมีศักยภาพต่อยอด (First S-Curve) คือ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและเชิงสุขภาพ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และการแปรรูปอาหาร กับ 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) คือ หุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ ดิจิทัล และการแพทย์ครบวงจร ใช้กฎหมายพิเศษเพื่อความยืดหยุ่นและลดขั้นตอนทางกฎหมายและระบบราชการ เพื่อให้การประสานงานกับหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น การจัดการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ด้วยการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment of Thailand-BOI) และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในพื้นที่สามจังหวัดภาคตะวันออกในการเพิ่มสัดส่วนภาคอาชีวศึกษาร้อยละ 70 และภาคอุดมศึกษาร้อยละ 30 การจัดฝึกอบรมแก่บัณฑิตที่ว่างงาน จัดตั้งศูนย์มาตรฐานอาชีพ และตั้งศูนย์ข้อมูลวิจัยอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น และเพื่อดึงดูดการพัฒนาและการลงทุนจากทุนในและนอกประเทศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนหลายประการ เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบางกิจกรรมนานสูงสุดถึง 13 ปี ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร วัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออกและยกเว้นอากรสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อการวิจัยและพัฒนา การให้สิทธิการเช่าที่ดินราชพัสดุถึง 50 ปี และสามารถพิจารณาต่ออายุอีก 49 ปี มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้เหลือร้อยละ 17 ต่ำสุดในอาเซียนสำหรับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัยที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน โดยผู้ที่จะสามารถรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก EEC จะต้องมีความสัมพันธ์ครบทั้ง 3 ข้อดังต่อไปนี้

1. ดำเนินธุรกิจหรือในขอบข่ายอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมาย คืออุตสาหกรรมหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งก็คืออุตสาหกรรม New S-Curve
2. มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เช่น สถาบันการศึกษาสถาบันวิจัยหรือศูนย์ความเป็นเลิศ ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจะต้องมีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence) ตามรูปแบบความร่วมมือที่กำหนด อาทิ ความร่วมมือในโครงการ Talent Mobility, Work-integrated Learning (WiL) สหกิจศึกษา ทวิภาคี โครงการอาชีวศึกษาพิเศษในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
3. ตั้งอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง และอยู่ภายในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งดังนี้ 1 เขตส่งเสริมเพื่อกิจการพิเศษ ได้แก่ เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล เมืองการบินภาคตะวันออก และเขตนวัตกรรมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

4. เขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกประกาศกำหนดซึ่งมี 21 แห่ง เช่น นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง เป็นต้น

5. นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง 18 แห่ง เช่น สวนอุตสาหกรรม 304 (โครงการ 2) นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ เป็นต้น (กฤษฎีกาเพิ่มเติมฉบับที่ 2530)

โครงการ EEC ในปัจจุบัน

หลังการประกาศจัดตั้ง EEC ในปี พ.ศ. 2560 จนถึงปัจจุบัน โครงการ EEC ยังอยู่ในขั้นตอนการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน รถไฟความเร็วสูงที่กำลังอยู่ในขั้นตอนเตรียมการประมูล และการจัดสรรพื้นที่ เรื่องที่มีความคืบหน้ามากที่สุดคือเรื่องของความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น ภาครัฐ-ภาครัฐจากจีน กลุ่มทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ของไทย อาทิ พญา เรียลเอสเตท ศุภลชัย ควอลิตี้ เฮาส์ เป็นต้น โดยบรรยากาศการลงทุนจากต่างชาติในพื้นที่ล่าสุดเมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาภาครัฐไทยและจีนได้ลงนาม MOU 10 ฉบับเพื่อส่งเสริมทุนไทยแลนด์ 4.0 – EEC เชื่อมโยง One Belt One Road โดย MOU ทั้ง 10 ฉบับมีเนื้อหาครอบคลุมในหลายมิติ เช่น ความเข้าใจความร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ประกอบการเงินในประเทศไทย บันทึกความเข้าใจในข้อตกลงเพิ่มเติมโครงการร่วมลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยองประเทศไทย ระหว่าง บริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด (มหาชน) กับกลุ่มบริษัท ก่อสร้างของมณฑลกว่างสีประเทศจีน และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนาสนามบินทดสอบและพันธมิตรเพื่อนำเทคโนโลยี 5 จี ไปใช้ในวงต้น ระหว่างสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล และ บริษัท หัวเว่ยเทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด เป็นต้นการมาของนักลงทุนจีนครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรกที่ลงพื้นที่ EEC อย่างเป็นทางการและเป็นผู้บริหารระดับสูงของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ของจีน เช่น หัวเว่ย ที่มีโครงการลงทุน 5G ก็มาลงพื้นที่ EEC ครั้งนี้ด้วย ที่เหลือจะเป็นนักลงทุนระดับกลางๆ แต่เป็นอุตสาหกรรมที่ไทยต้องการ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร และอุตสาหกรรมดิจิทัล กิจการด้านเทคโนโลยี (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560).

นับเป็นโอกาสของประเทศไทยที่จะเชื่อม EEC กับนโยบายหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง (One Belt One Road) ของจีนโดยเน้นความร่วมมือพัฒนาบุคลากรไทยให้รองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมถึงการสร้างร่วมมือในการเชื่อมโยงระบบคมนาคมขนส่งไทย-จีนด้วย ในส่วนของการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อบริหารการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ครั้งที่ 2/2561 คณะกรรมการได้หารือกันในประเด็นต่างๆ อาทิเช่น กรอบการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ครอบคลุมทั้งเรื่องของเมืองการบินภาคตะวันออก สนามบินอู่ตะเภา โครงการศูนย์ซ่อมอากาศยานสนามบินอู่ตะเภา โครงการท่าเรือแหลมฉบังระยะที่ 3 และ โครงการท่าเรือมาบตาพุดระยะที่ 3 แผนพัฒนา แผนพัฒนาโครงการแผนปฏิบัติการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลระยะเวลา 5 ปี เช่น แผนการพัฒนาเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (Digital Park Thailand) และสถาบัน IOT แผนการพัฒนา Advanced Big Data, Cloud and Data Center (ABCD) แผนการพัฒนาศูนย์กระจายพัสดุภัณฑ์อัตโนมัติ (Automated Postal Distribution Center)

นอกจากความเคลื่อนไหวจากภาครัฐ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในด้านธุรกิจแล้ว ภาคส่วนอื่นๆ เช่น สื่ออย่างหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจก็มีความตื่นตัวตอบรับกับโครงการ EEC ด้วยงานจัดงานสัมมนาในพื้นที่สามจังหวัดเขต EEC สำหรับการจัดการน้ำเพื่อรองรับการผลิตที่จะขยายตัวอย่างมหาศาลในพื้นที่ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หรืออีสท์ วอเตอร์ได้ร่วมมือกับกรมชลประทาน โดยมีการประสานงานภูมิภาคเป็นผู้วางแผนการใช้น้ำ และในส่วนของการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลากรและแรงงานในพื้นที่นั้นกระทรวงศึกษาธิการได้เป็นหน่วยงานหลักร่วมกับกระทรวงแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ยังได้ดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์พัฒนากำลังคนสนับสนุนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564) ตลอดจนจัดตั้งศูนย์ประสานงานการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จัดตั้งศูนย์ประสานงานการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาจำนวน 18 แห่งทั่วทุกภูมิภาคเพื่อรองรับโครงการ EEC นอกจากอาชีวศึกษาแล้วมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นอีกหนึ่งสถาบันการศึกษาที่ได้สร้างความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนและพัฒนา EEC อีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560).

การที่โครงการ EEC เป็นโครงการขนาดใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและประชาชน ครอบคลุมในหลายมิติไม่ว่าจะเป็นเรื่องการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ การส่งเสริมการลงทุนของทั้งทุนไทยและทุนต่างชาติ ไปจนถึงมิติในพื้นที่ เช่น เรื่องการศึกษา การพัฒนาฝีมือแรงงาน การสร้างอาชีพ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม และนำประเทศไทยให้พ้นไปจากกับดักรายได้ปานกลาง การจะขับเคลื่อน EEC จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการพิเศษทั้งในรูปแบบที่เป็นกฎหมายและนโยบาย เช่น พรบ. EEC มาตรการส่งเสริมการลงทุน การลดภาษี รวมถึงการใช้มาตรการจากภาคส่วนอื่นๆ ในพื้นที่ เช่น ภาคเอกชน ภาคการศึกษา เพื่อร่วมมือพัฒนาพื้นที่ไปพร้อมกับกลไกคณะกรรมการ EEC ของภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559).

สาเหตุที่ทำให้โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญสู่เอเชีย

1. ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์

ตำแหน่งที่ตั้งของประเทศไทยตั้งอยู่ใจกลางทวีปเอเชีย ซึ่งมีประชากรมากกว่าครึ่งของโลกอาศัยอยู่ประเทศไทยจึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงประเทศเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาคด้วยจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการเติบโตที่แข็งแกร่งของทวีปเอเชียจึงเป็นทวีปที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่รุ่งเรืองแห่งยุคสมัยศักยภาพสำคัญของพื้นที่ EEC คือ การเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์แห่งภูมิภาคอาเซียน เป็นประตูสู่เอเชีย โดยสามารถเข้าถึงประชากรโลกได้กว่าครึ่งหนึ่ง โดย EEC คือเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน ทั้งในเชิงงบประมาณ และขนาดพื้นที่ GDP ของทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอินเดีย มีมูลค่ารวมกว่า 1/3 ของ GDP โลก โดยในอนาคต EEC จะเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และระเบียงตะวันออก-ตะวันตก ทั้งยังเป็นศูนย์กลางของความเชื่อมโยงมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก รวมถึงประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และทางตอนใต้ของประเทศจีนด้วยปัจจัยที่ทำให้ไทยเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ศูนย์กลางการลงทุน คือ มีพื้นที่ตลาดขนาดใหญ่และมีกำลังซื้อสูงจากอาเซียน จีน และอินเดีย อีกทั้งยังมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการลงทุนจุดเด่นที่หลากหลายทั้งด้าน

การเกษตรกรรมสมัยใหม่ อุตสาหกรรม จนถึงปิโตรเคมีขั้นสูงจึงทำให้ไทยเป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางทางด้านการค้าและการลงทุนได้

2. ปัจจัยด้านนโยบายและแผนการพัฒนาของไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มี "ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี" เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพของประเทศในทุกภาคส่วน และพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง อยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วนโยบาย Thailand 4.0 จะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและภาคบริการ บนฐานของเทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรม โดยเน้นการพัฒนาใน 12 อุตสาหกรรมเป้าหมายจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญสู่เอเชีย (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560).

2. การเปิดประตูบานสำคัญที่โครงการ EEC เชื่อมโยงกับเอเชียด้วยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการร่วมพัฒนาและผลักดันให้โครงการ EEC ได้ประสบความสำเร็จได้ด้วยการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (NPM) ในการบริหารงานงานภาครัฐแนวใหม่(NPM)นั้นเกิดขึ้นเพื่อต้องการลดบทบาทและขนาดของภาครัฐที่ใหญ่โตขึ้นอย่างมากโดยนำรูปแบบการบริหารงานและการจัดการภาคเอกชนซึ่งเน้นในเรื่องกลไกการตลาด การแข่งขัน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานรวมถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่ามากที่สุดเข้ามาเป็นค่านิยมหลักในการกำหนดแนวคิด (ปรกรณ์ ศิริประกอบ, 2562)

ผู้เขียนจึงขอเสนอโมเดลแนวคิดการบริหารจัดการนิยมนและแนวคิดเสริมนิยมแนวใหม่ ของหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) เข้ามาเป็นแนวทางให้ส่วนงานภาครัฐในการนำนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโครงการระเบียงเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM)

โดยใช้ตัวแบบแนวคิดเสริมนิยมแนวใหม่ ของ (NPM) คือ ให้ภาครัฐทำงานน้อยลง ลดต้นทุนลง ในขณะที่ตลาดและเทคโนโลยีทำงานมากขึ้น แนวคิดนี้สนับสนุนการแปลงสภาพองค์กรภาครัฐให้เป็นบริษัท (Corporatization) การเน้นทำให้เป็นการค้า (Commercialization) 2D ได้แก่ D=Digital, D=Development คือ

1. D=Digital ส่งเสริมการเป็นองค์กรดิจิทัลและนวัตกรรมโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษควรที่จะพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการยกระดับการบริหารองค์กร ให้มีความทันสมัย เป็นองค์กรดิจิทัล เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสำนักงาน ในมิติ (Office Automation) เพื่อลดต้นทุนด้านเอกสาร โดยใช้Digital Signature และระบบสื่อสารภายในออนไลน์สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานและปฏิบัติงาน เปลี่ยนการบริหารงานให้รวดเร็วมากขึ้นคล้ายเอกชนด้วยเทคโนโลยี

2. D=Development พัฒนาศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศเชิงพื้นที่ที่มีคุณภาพ: สร้างระบบฐานข้อมูลกลาง ที่เป็นรูปธรรม โดยจัดให้มีศูนย์ข้อมูลกลาง ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกลางในระดับพื้นที่และทั้งประเทศ หรือ ระหว่างหน่วยงานภายในขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและจัดให้มีสถานที่กลางสำหรับเป็นคลังข้อมูล ทั่วปาด้าน EEC พร้อมระบบการเชื่อมโยงข้อมูล พร้อมทั้งจัดฝึกอบรมบุคลากรผู้รับผิดชอบในด้านการนำเข้า ข้อมูลและบริการข้อมูลขององค์กรให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องนั้นๆ

โดยใช้ตัวแบบแนวคิดการบริหารจัดการนิยมของ (NPM) คือ การนำเอารูปแบบ วิธีและเทคนิคการบริหารจัดการในภาคเอกชนเอกชนเป็นการบริหารจัดการในแบบที่ว่ามีอาชีพลงไปทำด้วยตนเอง (Hands – On Professional Management) การมีตัวชี้วัดและมาตรฐานในการทำงานที่แน่นอน โดยเน้นผลลัพธ์ในการบริหารจัดการความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร และการให้ความสำคัญกับความใกล้ชิดกับลูกค้า โดยผู้เขียนมีโมเดลการคิด คือ ZIP (I=Image),(I=Improve),(P=Person) ดังนี้

1. I=Image สร้างภาพลักษณ์องค์กร: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างรูปแบบกิจกรรมเพื่อการพัฒนาที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่เป็นเอกลักษณ์อย่างชัดเจน และสอดคล้องกับภารกิจอย่างเหมาะสม โดยการสื่อสารผลงานเด่นส่งเสริมการนำผลงานไปเผยแพร่ในเวทีต่างๆ อย่างต่อเนื่องทั้งในรูปแบบภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการเข้าถึงสังคมในภาพกว้าง การกำหนดมาตรฐานกลางในการให้บริการประชาชนตามอำนาจหน้าที่จัดทำ Best Practices การบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเผยแพร่ผลงานใน ทุกโอกาสและส่งเสริมการดำเนินงานให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานกลางที่กำหนด การสร้างระบบการประชาสัมพันธ์กลางเพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอผลงานด้านต่างๆ

2. I = Improve เป็นการปรับปรุง พัฒนา กฎ ระเบียบ ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาแนวทาง กลไก ระเบียบขึ้นมาใหม่เพื่อกำหนดภารกิจขอบเขต อำนาจหน้าที่ มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดองค์กรที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่าให้ชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อน การกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน การอนุมัติ อนุญาต การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การบริการวิชาการ การกำกับกำกับการดำเนินงาน กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการให้บริการสาธารณะ ขึ้นพื้นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตามขีดความสามารถและความพร้อม รวมถึงการจัดทำข้อเสนอแนะการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นว่าในการส่งเสริมการพัฒนาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดในฐานะหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีข้อมูลเชิงพื้นที่ในเชิงลึก ดังนั้นจึงเสนอให้มีการใหม่ที่ทำหน้าที่เฉพาะในการสนับสนุนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากมีการบริหารจัดการที่คล่องตัวกว่า ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประกอบกับที่ผ่านมาการเปลี่ยนแปลงในเชิงของผู้บริหารมีความคงที่ ทำให้การดำเนินงานและสนับสนุนนโยบายต่างๆ จะมีความต่อเนื่อง โดยแต่ละฝ่ายมีหน้าที่ดังนี้

ฝ่ายฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ จะมีหน้าที่ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ที่มีมาตรฐานทันสมัย และมี คุณภาพ สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายข้อมูลที่มีประสิทธิภาพสูงที่สามารถ เชื่อมโยงข้อมูลกลางในระดับพื้นที่และทั้งประเทศ หรือระหว่างหน่วยงานภายในขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดและจัดให้มีสถานที่กลางสำหรับเป็นคลังข้อมูลทั่วไปพร้อมระบบการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้ประกอบการตัดสินใจ ฝ่ายจัดการความรู้มีหน้าที่ในการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเกี่ยวกับเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก ให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบถึงประโยชน์ ผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่เพื่อ สร้างทัศนคติและการมีส่วนร่วมของประชาชน ฝ่ายประสานงาน ทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับเขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออกทั้งหน่วยงานในพื้นที่และหน่วยงานนอกพื้นที่ ทั้งในเรื่องการประชุม การแลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจน การทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ฝ่ายบูรณาการแผน มีหน้าที่วิเคราะห์แผนงาน โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกของหน่วยงานต่างๆ มาบูรณาการซึ่งกันและกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของแผนงานโครงการ

3. P=person พัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใน 3 จังหวัดที่เป็นเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ได้สร้างระบบการพัฒนาบุคลากร รองรับการพัฒนาขับเคลื่อนการพัฒนาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการ สร้างระบบการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองของบุคลากร การพัฒนาสมรรถนะหลักของบุคลากรใน ทุกตำแหน่งเพื่อรองรับความท้าทายเชิงกลยุทธ์และการบรรลุผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติงาน ทั้งในระยะสั้นและ ระยะยาว การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในการคิดค้น สร้างสรรค์นวัตกรรม โดยกำหนดให้เป็น นโยบายสำคัญ ในการให้บุคลากรในทุกหน่วยงานมีสมรรถนะในการ สร้างสรรค์นวัตกรรมการทำงานตามหน้าที่ ที่รับผิดชอบ การพัฒนาขีดความสามารถแก่บุคลากรให้มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยี สารสนเทศ การจัดการสมัยใหม่ และวัฒนธรรมสากลเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลง พร้อมกำหนดให้เป็นหลักเกณฑ์ของการพิจารณาความดี ความชอบ ค่าตอบแทน การพัฒนาระบบ e-Learning เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรในแต่ละระดับ พร้อมทั้งจัดให้มีการเรียนรู้ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล หน่วยงาน และการเรียนรู้เป็นกลุ่มบุคคล

จากแนวคิดที่ผู้เขียนเสนอไปจึงสรุปได้ดังนี้ 2D2IP = EEC Model ผู้เขียนได้นำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) โดยได้ใช้ตัวแบบแนวคิดเสรีนิยมแนวใหม่ และแนวคิดการบริหารจัดการนิยม มาวิเคราะห์และเสนอแนะโมเดลที่จะเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำโมเดลไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ (EEC)ที่จะเกิดขึ้นในภาคตะวันออก 3 จังหวัดนี้ให้สำเร็จและดียิ่งขึ้น

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโครงการEECกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้เขียนจะใช้แนวคิดด้านเศรษฐศาสตร์ทางการเมืองในการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นของโครงการ EEC ต่้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้ทฤษฎีเสรีนิยมใหม่ ได้มีลักษณะดังนี้ (แนวคิดเสรีนิยมใหม่ ประชาไท,2564) ทฤษฎีเสรีนิยมใหม่ประกอบด้วยนโยบายเปิดเสรีทางเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง เช่น การโอนกิจการของรัฐเป็นของเอกชน การรัดเข็มขัดทางการเงิน (fiscal austerity) การลดข้อบังคับ (deregulation) การค้าเสรีและการลดรายจ่ายภาครัฐเพื่อเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในเศรษฐกิจ จากโครงการ EEC จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นตัวขับเคลื่อน ให้โครงการEEC ดำเนินเดินหน้าไปอย่างต่อเนื่องได้ในมุมมองของผู้เขียนเห็นว่าโครงการ EEC มีปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวในทางตรงคือเมื่อมีการเปิดประตูสู่เอเชียด้วยโครงการ EEC แล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำที่จะต้องมีการปรับตัวด้วยรูปแบบขององค์กรให้มีความทันสมัย มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น ใช้รัฐน้อยลง มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้กับองค์กรมากขึ้น ปรับองค์กรให้มีลักษณะคล้ายกับรูปแบบของบริษัทมากขึ้นซึ่งมีลักษณะของการนำเอาทฤษฎีเสรีนิยมใหม่ในทางเศรษฐศาสตร์การเมืองมาปรับใช้มากขึ้น ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีด้านดีและด้านเสีย ด้านดี คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีความทันสมัยมากขึ้น ลดภาระรายจ่ายของภาครัฐได้มากขึ้น เป็นการพัฒนาองค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีความเป็นสากลมากขึ้น และมีการพัฒนาบุคลากรในภาครัฐให้มีคุณภาพมากขึ้นอีกด้วย ในส่วนของข้อเสียที่เกิดขึ้นจากโครงการ EEC สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ เช่น บุคลากรในองค์กรอาจยังไม่พร้อมและยังปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบภาครัฐเดิมได้ และ นโยบายของโครงการ EEC ไม่คงที่เนื่องจากมีปัญหาและปัจจัยหลายอย่างเข้ามาทำให้นโยบายอาจมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการประสานงานและการส่งงานภายในองค์กรได้

สรุป

โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ อีอีซี เป็นโครงการแห่งชาติที่จุดประกายความหวัง ความเปลี่ยนแปลง ที่นำมาซึ่งโอกาสมากมาย ที่จะนำผลประโยชน์มาให้คนไทย และประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่คนไทยทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อให้พ้นกับดักรายได้ปานกลาง นำประเทศชาติไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ที่

ยั่งยืน เป็นโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่โดยในระยะแรก เป็นการยกระดับพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยองให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำ เป็นประตูเชื่อมโยงเอเชีย (Gateway to Asia) ด้วยการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อรองรับการลงทุนอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย สร้างนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดให้เชื่อมโยงกับโครงการของรัฐบาล เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งในการขับเคลื่อนเพื่อที่จะผลักดันให้โครงการ EEC ประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้โครงการนี้สามารถดำเนินต่อไปได้และเกิดประโยชน์สูงสุด แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) เมื่อนำมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เขียนได้เสนอโมเดล 2D2IP = EEC Model โดยได้นำเอาแนวคิดใช้ตัวแบบแนวคิดเสรีนิยมแนวใหม่ ของ (NPM) และแนวคิดการบริหารจัดการนิยมของ (NPM) มาบูรณาการกัน ได้เป็นโมเดลดังกล่าวขึ้นเพื่อเสนอให้เห็นถึงบทบาทของภาครัฐคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ควรจะต้องปรับตัวต่อโครงการ EEC เพื่อให้โครงการดำเนินไปได้ดีมากยิ่งขึ้นรวมทั้งผู้เขียนได้เสนอสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบทั้งด้านดีและด้านเสียของโครงการ EEC ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต โดยวิเคราะห์ผ่านกรอบของทฤษฎีเสรีนิยมใหม่ ในทางเศรษฐศาสตร์ทางการเมือง การที่ผู้เขียนได้เสนอโมเดลพัฒนาโครงการ EEC ดังกล่าวและใช้ทฤษฎีทฤษฎีเสรีนิยมแนวใหม่ของเศรษฐศาสตร์ทางการเมืองมาอ้างอิงนั้นเหตุผลเพราะผู้เขียน มีความเข้าใจว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่หรือ NPM นั้นเป็นสิ่งที่นำมาใช้กันโดยปัจจุบันมาก ในหน่วยงานของราชการทั่วไปแต่ผู้เขียนเพียงเสนอแนะเพื่อมีให้มีการเพิ่มเติมและปรับปรุงบางส่วนเพื่อให้การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ที่รัฐได้บริหารปัจจุบัน เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นจึงเป็นเหตุผลที่นำมา เสนอแนะให้รัฐบาลมีการปรับปรุงเพิ่มเติมและแก้ไขในส่วนของการพัฒนาการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 16-17
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนงาน พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก พ.ศ. 2560-2564. วันที่ค้นข้อมูล 14 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6 381
- มิ่งสรรพ ขาวสอาด และกอบกุล ราชะนาคร. (2552). เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: ล็อกอินโซลูชันเวิร์ค.
- กฤษฎ เพิ่มทนต์และสุธีประศาสนเศรษฐ. (2530). พื้นที่สามจังหวัดชายฝั่งทะเล ตะวันออกกับการพัฒนาที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างภูมิภาคและการพัฒนาแบบ พึ่งพาของระบบเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ชัยณรงค์ เครือนวน. (2558). ปฏิบัติการและการต่อสู้ทางวาทกรรมในการพัฒนา อุตสาหกรรม: ศึกษากรณีการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้ตัวแบบมาตาฟูต. ดุษฎีนิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการ บริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชัยณรงค์ เครือนวน และคณะ. (2559). ทางเลือกการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นที่ชายฝั่ง ทะเลตะวันออกใน มุมมองของรัฐ เอกชน และประชาชน. โครงการวิจัยประเภท งบประมาณเงินรายได้จากเงินอุดหนุน รัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). รายงาน ความก้าวหน้าการพัฒนา พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ระยะที่2. ม.ป.ท
- ปกรณ์ ศิริประกอบ 3 พาราไดม์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปปฏิบัติจริง.พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2562
- โครงการระเบียบเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก .(2564) วันที่ค้นข้อมูล 27เมษายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.tfd-factory.com/th/privilege/eastern-economic-corridor-eec>
- แนวคิดเสรีนิยมใหม่ ประชาไท .(2564) วันที่ค้นข้อมูล 27เมษายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2016/07/66824>
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2560). EEC เขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ